

de urimelige Krav, som indeholdes i Bestemmelserne om Antallet af Lærlinge og Læretidens Længde. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kan ikke benægte, at jeg lige fra den første Dag har opstillet disse bestemte Krav for at gaa med til Lærlingenævn, saa man kan ikke sige, saaledes som den ærede Ordfører sagde, at jeg er sprunget fra i sidste Øjeblik; jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører for Flertallet vil indrømme, at fra den første Gang jeg skitserede denne Ordning, som jeg synes vil være god, og som jeg ogsaa haaber, vi skal naa til, sagde jeg udtrykkelig, at disse Krav maatte opfyldes, hvis jeg skulde opretholde mit Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Trier hævdede, at Fabriktilsynet ikke har noget med Lærlingeloven at gøre, og det er jo rigtigt, men Fabriktilsynet kommer jo paa Værkstedet, og der er en Bestemmelse om Tilsyn med Lærlinge, idet man skal føre Lister over Lærlingene, og Fabrikinspektøren skal paategne disse Lister, naar han kommer. Det er det, man indenfor Haandværket er imod, at der er to Parter, som skal føre Tilsyn, og jeg vil hævde, at det mindre Haandværk, som arbejder i god Forstaaelse med sine Folk, slet ikke behøver noget Tilsyn.

Til Slut skal jeg henvende et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen. Det ærede Medlem udtalte her en stor Anerkendelse af Udvalgets Formand for hans gode Ledelse af Arbejdet. Jeg har sagt det samme, da Udvalget sluttede sit Arbejde, og jeg har set saaledes paa Udvalgets Formand, at han var saa beskeden, at jeg kunde tænke mig, han ikke satte saa stor Pris paa, at det kom til at staa i Rigsdagstidene. Jeg frembar min Anskuelse ved Slutningen af Udvalgets Arbejde, og jeg tror, at Udvalgets Formand er lige saa tilfreds dermed.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen vilde have, at jeg skulde klare for ham, hvorfor vi i vor Betænkning har skrevet, at det vilde være til Skade for Uddannelsen, dersom vi fik videregaaende Bestemmelser paa dette Omraade. Jeg fastholder denne Udtalelse. En stor Del af vort Haandværk har allerede reageret mod nogle af Bestemmelserne i Loven af 1921, og man har jo set, at en Del Haandværk her i København har nægtet at antage Lærlinge; jeg behøver blot at pege paa det store Murerfag, hvis Mesterorganisation maa betale en Snes Tusinde Kroner om Aaret til

tekniske Skoler for de Mestre, som har paataget sig at holde Lærlinge. Noget lignende gør sig gældende indenfor Malerfaget og Skrædderfaget. Der er ikke saa faa, som har været meget kede af forskellige Bestemmelser i Loven af 1921, og vil man nu have videregaaende Bestemmelser, maa jeg have Lov til at paastaa, at det vil være til Skade for vort Haandværk netop ud fra det Synspunkt, den højtærede Socialminister udtalte, at det er i de smaa Bedrifter, Haandværkerne skal uddannes.

Naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen dernæst fremhæver, at jeg har beklaget, at man ikke er naaet til Enighed, men at vi maatte søge Grunden hos os selv, skal jeg dertil sige: Grunden skal ikke søges hos os selv, thi jeg tror at turde sige, at vi for vort Vedkommende har bestræbt os for under Udvalgsarbejdet — ud fra den Betragtning, at der bør skaffes Ro om dette Spørgsmaal — at naa til Enighed om et Lovforslag. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Trier i, at der ikke bør være Politik i denne Lov. Under den første Del af Udvalgets Arbejde var det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen meget vanskelig at faa i Tale, men efter at — ja, nu kan jeg maaske ikke finde det rette Udtryk — efter at der var prikket lidt til ham af hans Partifælle i Udvalget, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, gik han til sidst saa vidt, som han nu er gaaet, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke denne Tilnærmelse skyldtes et Ønske om at værne en Del af de smaa Haandværkere ude omkring i Landet.

Det, der har bevirket, at der ikke kunde opnaas Enighed om Lovforslaget, er Bestemmelsen om Læretidens Længde, Bestemmelsen om, at Ministeriet skal kunne afgøre, hvor mange Lærlinge der maa uddannes i et Fag, og endelig de ganske vist foreløbig meget afdæmpede Bestemmelser om Tilsyn gennem Lærlingenævnene. Det er de tre Ting, vi har sat os imod, som vi bestandig har sat os imod, og jeg er overbevist om, at der ikke vil blive Ro indenfor Haandværkerstanden, før man bliver fri for disse Bestemmelser. Derfor vil vi stemme imod Lovforslaget ved tredje Behandling. Vi haaber da at kunne tage det næste Skridt ad Aare, thi Fornuften er jo paa Vandring.

Dahlgaard: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, at jeg ikke har sagt og heller ikke har øn-